

niske forskrifter må antages udfærdiget i medfør af forslaget § 38 — og om vandafgiften skal beregnes pr. ejendom, pr. hane, efter måler eller ved en kombination af disse ting, og om vandafgifter skal opkræves sammen med ejendomsskatter eller særskilt.

Til § 55.

Efter 1857-lovens § 7 kunne de københavnske vandafgifter og de udgiftsbeløb, som Københavns Vandforsyning havde udredet for vedkommende grundejeres regning, opkræves og inddrives på samme måde og med samme fortrinsret som kommunale skatter. Bestemmelsen ophævedes ved en fejltagelse ved § 26 i lov nr. 83 af 31. marts 1926 om kommunale ejendomsskatter og er ikke siden på ny indføjet i lovgivningen, men i praksis har det været antaget, at Københavns kommune desuagtet fortsat kunne opkræve og inddrive sine vandafgifter efter reglerne for kommunale ejendomsskatter.

Den adgang, der således for Københavns vedkommende eksisterede til at opkræve og inddrive vandafgifter og andre ydelser til vandforsyningen efter reglerne for kommunale ejendomsskatter, antoges ikke at gælde for kommunale vandforsyningsanlæg uden for København (eller for private vandforsyningsanlæg), jfr. U.f.R. 1954, side 534 (1961-betænkningen side 115, nr. 54). I de kommunale vandværksregulativer uden for København og i de private vandværksregulativer er i stedet som inddrivelsesmiddel hjemlet en adgang for kommunalbestyrelsen eller vandværksbestyrelsen til at lukke for vandet i tilfælde af restance fra den pågældende ejendoms side, jfr. for private vandværker Ingeniørforeningens regulativ § 12.

Ved KF § 27, stk. 6, foreslås det, at afgifter og ydelser til vandværket for samtlige offentlige vandværkers vedkommende skal kunne inddrives efter reglerne for kommunale ejendomsskatter. Det foreslås endvidere at give kommunerne adgang til at opkræve beløbet sammen med de kommunale ejendomsskatter; men det foreslås ikke gjort til en uden videre gældende regel, at beløbene skal opkræves sammen med ejendomsskatterne.

Indenrigsministeriet er enig i, at afgifter og andre ydelser til en kommunal vandforsyning bør kunne inddrives efter reglerne for ejendomsskatter, d. v. s. med prioritet forud for pantegæld og med udpantningsret. Man lægger herved vægt på, at det af sundhedsmæssige grunde vil være ønskeligt at give det kommunale vandværk pligt til at forsyne sit område med husholdningsvand, men at det i denne forbindelse også vil være rimeligt at give kommunen en inddrivelsesmæssig gunstig stilling,

og at endvidere afgifter for vandforbruget m. v. i praksis ofte optages på den kommunale ejendomsskatteblanket, og beløbene ofte vil være så små, at en udsondring af dem under en inddrivelsesag næppe vil være besværet værd.

En regel herom er optaget i § 55. Man har ikke ment det nødvendigt udtrykkeligt at bestemme, at kommunalbestyrelsen, hvis den ønsker det, kan opkræve vandafgiften sammen med skatterne.

Til § 56.

Efter KF § 28, stk. 4, der er ny, skal private vandværker lade udarbejde regulativmæssige bestemmelser for vandværket og vilkårene for forsyningen og indsende bestemmelserne til kommunalbestyrelsens godkendelse, hvorefter bestemmelserne får gyldighed i den affattelse, kommunalbestyrelsen vedtager. Kommunalbestyrelsens afgørelse skal dog kunne indbringes for højere kommunal myndighed.

§ 55 bygger på KF § 28, stk. 4. Under hensyn til, at interessentskabsformen i reglen vil give forbrugeren en vis garanti, har man dog ikke ment det nødvendigt at fastsætte, at alle private vandværker skal have et godkendt regulativ, men man har ment det tilstrækkeligt at give kommunalbestyrelsen adgang til at udfærdige et regulativ. For at undgå et muligt større antal klagesager har man endvidere ment det forsvarligt at undlade bestemmelser om, at kommunalbestyrelsens afgørelse kan indbringes for højere myndighed. Har kommunalbestyrelsen udfærdiget et regulativ for et privat vandværk, kan vandværket herefter kun virke på de vilkår, der er angivet i regulativet. Vandværket vil imidlertid kunne standse sin virksomhed, hvis det ikke ønsker at virke efter regulativet.

I regulativet kan optages bestemmelser om de forhold, der for kommunale vandværker er fastsat i §§ 51-53 eller skal eller kan fastsættes i deres regulativ efter § 54; derimod kan det ikke som i § 55 bestemmes, at ydelserne til vandværket inddrives efter reglerne for ejendomsskatter. Endvidere kan der optages bestemmelser om forhold, der er særlige for private vandværker, herunder om tilslutning skal være forbundet med medlemskab af interessentskab eller kan ske som almindeligt kundeforhold, jfr. bemærkningerne til § 19, stk. 2, og § 25, stk. 1. Regulativet må ikke indeholde bestemmelser, som begrænser landvæsenstretens myndighed til at træffe afgørelse om værkets forsyningsområde, leveringspligt og vilkårene for leveringen efter § 23 eller fastsætte leveringsvilkår i de særlige situationer efter § 19, stk. 2, og § 25.